

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Zaburzenia neurorozwojowe - diagnostyka i terapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży, Psychologia wsparcia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia / konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie / konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	5
Studia niestacjonarne	10	20						8	38	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
-------------	--

<p>Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/ Projekt/laboratorium</p>	<p>Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Prezentacje multimedialne studentów, eseje</p>	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej i ich praktyczne odniesienie.	K_W08
P_W02	Ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W03	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	K_W13
P_W04	Zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W05	Posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	K_W17

Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Procedury diagnostyczne w neuropsychologii	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_W05
W2	Struktura wywiadu z pacjentem i opiekunem	
W3	TEORIA Metody diagnozy: procesów poznawczych: uwagi badanie pamięci	
W4	Metody diagnozy: funkcji wykonawczych	
W5	Metody diagnozy: języka i komunikacji	
W6	Metody diagnozy: metody przesiewowe	
W7	Metody diagnozy: badanie sprawności psychomotorycznej	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	PRAKTYKA: Metody diagnozy: procesów poznawczych: uwagi badanie pamięci. Praktyczne zapoznanie się z testem	P_U01 P_U02 P_K01

T2	Metody diagnozy: funkcji wykonawczych Praktyczne zapoznanie się z testami	
T3	Metody diagnozy: języka i komunikacji Praktyczne zapoznanie się z testami	
T4	Metody diagnozy: metody przesiewowe Praktyczne zapoznanie się z testami	
T5	Metody diagnozy: badanie sprawności psychomotorycznej Praktyczne zapoznanie się z testami	
T6	Terapia	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Kolokwium, przygotowanie raportu z badań (wywiad, badania psychologiczne, opracowanie badań, opinia psychologiczna)	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Wykład	Warunkiem przystąpienia do kolokwium jest zaliczenie ćwiczeń, Pozytywna ocena kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z kolokwium, przygotowanie raportu z badań (wywiad, badania psychologiczne, opracowanie badań, opinia psychologiczna) na ocenę	Umiejętności, kompetencje społeczne
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
<p>Wykład:</p> <p>bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %</p> <p>dobry plus (4.5) – 80 -89 %</p> <p>dobry (4.0) – 70 – 79 %</p> <p>dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %</p> <p>dostateczny (3.0) – 51 – 59 %</p> <p>niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %</p> <p>Ćwiczenia:</p> <p>bardzo dobry (5.0) – Badania i opracowanie wykonane z uwzględnieniem wszystkich wiadomości</p>		

dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyście i estetycznie wykonany. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Badania i opracowanie wykonane zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany Małe niedociągnięcia. . Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Badania i opracowanie zgodne z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Badania i opracowanie zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletne. Przedstawione w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	67	87
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125/5	125/5

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Jodzio, K. (2011). *Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej*. Warszawa: Difin.

Lezak, M.D., Howieson, D.B., Loring, D.W. (2004). *Neuropsychological Assessment* (4th ed.). New York: Oxford University Press.

Walsh, K.W. (2001). *Jak rozumieć uszkodzenia mózgu. Podstawy diagnozy neuropsychologicznej*. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Biechowska, D., Witkowska, M., Jodzio, K. (2009). Neuropsychologiczna charakterystyka zaburzeń pamięci i uwagi w wybranych chorobach wewnętrznych, *Studia Psychologiczne*, 47, 4, 21-36.

Biechowska, D., Orłowska, E. (2012). Neuropsychologiczna charakterystyka wybranych zespołów otępiennych. *Polski Przegląd Neurologiczny*, 8, 66-75.

Jodzio, K., Biechowska, D., Leszniewska-Jodzio, B. (2008). Selectivity of lexical-semantic disorders in Polish-speaking patients with aphasia: evidence from single-word comprehension, *Archives of Clinical Neuropsychology*, 28, 543-551.

Jodzio, K., Biechowska, D., Gąsecki, D. (2008). Objawowa i neuroanatomiczna charakterystyka zespołu dysfunkcji wykonawczej po udarze mózgu, *Studia Psychologiczne*, 46, 4, 19-34.

Jodzio, K., Biechowska, D. (2010). Wisconsin Card Sorting Test as a measure of executive function impairments in stroke patients. *Applied Neuropsychology*, 17, 4, 267-277.

Witkowska, M., Wieczorek, D., Biechowska, D., Jodzio, K. (2010). Anozognozja, pomijanie stron i depresja u pacjentów po udarze prawej półkuli mózgu. *Postępy Psychiatrii i Neurologii*, 19, 2, 127-132.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków